

A monogámia védelmében

Akármilyen lehangolóak is a statisztikák, nem jó, ha elfogadjuk, hogy a hűtlenség természetes. Mint ahogy krízishelyzetben az is meglehetősen sovány vigasz, hogy állítólag a génjeinkben hordozzuk.

Szerző: BAKOS ZSUZSI

» **AZ ÖRÖK HŰSÉG** mindig regényesen vonzó lesz, soha nem megy ki a divatból. Mégis, mintha mostanság már nem érényként emlegetnénk, hanem valamiféle genetikai programként, amely vagy fut bennünk, vagy nem. A régi időkben sokan azért maradtak hűségesek, mert ezt diktálta az erkölcs. Félték az örök kárhozattól, ezért tartották magukat házastársi fogadalmukhoz. Ma jobb a helyzet, hiszen a hűség szabad választás. Azt azonban fontos hangsúlyozni, hogy nem a hűség választ minket, hanem mi választjuk őt. Tehát hormonok, genetika és csábítások ide vagy oda, tehetünk érte – ahogy ellene is. Ha viszont megérezzük, hogy egy biztonságos kötelékben élni jó, nem esik nehezünkre hűségesnek maradni a társunkhoz.

Bús Tímea párkapcsolati mediátor szerint el kell fogadnunk, hogy ha a boldogságot nem is, az érzelmi jólétet tartósíthatjuk a kapcsolatunkban.

„Az érzelmi jólét részei a célok, az önazonosság, a szükségleteink ismerete, ezek által kerüülhetünk közelebb önmagunkhoz – sorolja. – Bármennyire modern, változatos és csábításokkal teli világban élünk, vágyunk a biztonságra. Különösen az érzelmi biztonságra. Egy jól működő párkapcsolatba nem fér bele a hűtlenség. Nem is lépnek félre a felek.”

A szakértő szerint, ha kifelé kacsintgatnánk, először önmagunkkal kell szembenéznünk. *„Gondolkodjunk el, milyen hiánnyal küzdünk. Egy szerető mindig a párkapcsolati problémáinkra hívja fel a figyelmet. Ilyenkor kell feltennünk a kérdést, hogy miért kifelé keressük a boldogságot, és miért nem találjuk magunkban. Hosszú távon megéri a nehezebb utat választani. A hűség az érzelmi stabilitás velejárója. Ha csak olyat teszünk, amivel másokat nem bántunk meg, akkor a szívünk szerint élünk, és igazán szeretünk.”* ◀